

ZULÁK

4/82

Něco jako úvodník

Je před bouřkou. Musno k zbláznění- člověk nález lapá po vzduchu jako ryba na suchu. Za oknem ubíhá krajina a "rychlík 355 přes Tílnov, Žďár n. Sázavou, Havlíčkův Brod, Kolín, Čáslav do Prahy hlavního nádraží /- přijede na druhou kolej, dejte pozor u druhé koleje / mě odváží zase zpět. po světa rozkazu, povelu, příkazu a zákazu, do světa znárodních vojínů, desátníků, poručíků, plukovníků... Pohled z okna - všechno mě připadá zvláštní. Jako bych přes rentgenový přístroj viděl v útrobách okolních lesů všechny nespokojené hledáče rozsedzené kolem česítek ohnu. Teď se zablesklo- a už rostou příbytky z igelitu, celt nebo chvojí. První zaburácení bronu. Na nebi vykvetl košatý ohnivý strom. A uprostřed toho všeho jsem dostal najednou zážeh. Těch pár dní vandru přes dovolenku v hlevě zářilo jako zapálená hranice. Jako když se z bílého papíru rodí a prokresluje v živé vodě Fotka. A já jsem si uvědomil, že přes počáteční / znám přece tolik

lidí, co říkali, ženikdy nepřestanou a sotva se vrátili z vojny...../ nejistoty mám teď úplně jasnou. Vydržím. Bude šlepat dá prach cest a stírat rosu z trávy. Bude ze mne zase ten vago-

bund a vandrák co v neděli tolik pohoršuje normální lidi svým vzevřením.....
Začíná pršet - všechno napětí opadlo a vzduch se pomalu čistí. Okení sklo se zemižuje čím dál kapka za kapkou...

Kiwi

SLOKY O ŠTĚSTÍ

Dokud mužeš jiným štěstí závidět
svědčí o tom, jak jsi maličký tvůj svět,
sobě nepostačíš
kudy žitím kráčíš
Ze jinými silháš stranou, vpřed i vzad
Až když pujdeš klidný kolem štěstí jich,
až tě nezazrší cizí ples a smích
budeš byt i malý
v plný život zralý,
budeš zakotvený v sobě, moudrý, tich.
Dočkáš - li se, jednou, cizí štěstí chtít
v jiných blahu hýřit a je za své mít,
sám spokojen málem
budeš víc než králem,
budeš blažen žít, vítěz budeš mřít !

Jaroslav Vrchlický

Leč i mezi Chéfovou pivní družinou se vyskytla osoba poněkud civilisovaná - byl to kotelník. pocházel z Moravského Žižkova, kde jeho tatík čepuje pivo asi ještě dnes. S Kotelníkem jsme později zažili mnoho veselých příhod na Stvořidlech. Ač stár již 24 let, mívá velké potíže s hostinskými ve všech končinách, jsa vždy a všude považován za nezletilého. Nic mu nepomáhal blondatý knír s divoký výřez jeho pomněnkových očí, ani neuvěřitelná, leč pravdivá tvrzení o stavovském původu páně rodičova, pivo nedostal a nedostal. Vyznamenal se mimo jiné heroickým činem na havlíčkobrodském nádraží, kde smečku trampu bezpečně převedl přes uzavřené kolejiště. Přispěchavšího člena ozbrojené stráže železnic, jenž nám slovy jasnými a nevybíravými vyběhl k návratu na nástupiště tvrzením, že do toho prostoru smí jen zaměstnanec ČSD, Kotelník zcela vyvedl z míry tím, že mu před noseem zamával svou režijkou, rka: "Já su taky zaměstnanec a toto všecko su moje děcka. Podte děcka". A tož jsme šli a přešli ve zdraví, neboť Kotelník nebil z těch, kdož by snesli odporování.

Nyní se dostávám konečně i ke slíbenému Jerrymu, k jeho dvanáctistrunce, která všechno zavinila a k prvním nezapomenutelným společným zážitkům. Jak bylo chvíle volno, už jsme - jak on říkal "békali" ku poteše vlastní i kolemjdoucích, a tak jsme se jednoho dne, vlastně večere ocitli u jakéhosi improvizovaného ohně na kopci, kde nás nad rána odhalili kamarádi a T.O. VB, jimiž se ony jižní kraje přímo hemžili - byla totiž sezona, takže jsme se setkali shruba v poměru 1 : 1. Takhle po rána s prázdným žaludkem a zimou v kostech člověk není zrovna laškovně naladěn, a tuto neutěšenou si

tugci ještě dramatizovala vojenská helikoptéra, vířící jinek pruzračný vzduch mezi nebem a korunami stromů, a pak několik zjevně vyhládlých přátel člověka - psu. Oběživo měnilo majitele, jak už tov takových případech bývá, a došlo i na proh lížení fotografií.

"Co ten kníř?" vrčela jedna uniforma na Kotelníka.

"Co? Jaký kníř? Já se ještě neholím!" Leč blede chmíří bylo prohlášeno knířem, ne což by nositel za jiných okolností byl jistě poprávu hrd, leč takto ztyrdl a nesl následky. Jiný strážce zákona udiveně zíral do Fugasova prukazu totožnosti a přemíšlel usilovně, co za zvláštní vydání se mu dostalo do rukou.

Není divu, místo, kde zpravidla bývá podobenka držitelova, bylo hustě popsáno a snímek nikde. Byl vznesen základní dotaz: "Kde máte první stranu???" Odpověď: "Na druhéj...". A vskutku, onen list byl majitelem tohoto brožovaného vydání omylem vlepen obráceně, takže pořadí stran bylo následující: 1, 3, 2, 6, 7, 10! Listy 4-5, 8-9 a jiné byly držitelem patrně shledány zcela zbytečnými a jako takové při kterémsi příležitosti vyrazeny. O úřední osobu se pokoušel infarkt a jak to s Fugasem dopadlo, nikdo neví, neboť od té doby již nebyl zpatřen...

/ Jak přišli, tak zmizeli. Nebyť našich prázdných měšcu, bybi bychom ochotni věřit, že to byl zlý sen./

Odjel Chéf se svou družinou, odjel Jerry, ba i léto skončilo. V hotelu už nebylo co umývat, a tož jsme jeli taky dom. Vlezlo by se sem ještě spousta povídání, třeba jak jsme se s Danem málem převrátili v autě nebo o tom, jak jsem od Jerryho dostala maso v cukru. Taky sem patří kapitola o Danovi a kontese a o kamarádovi, jehož jméno jsem už zapoměla, který sehrozně bál, a presto skákal z Bítovskeho mostu a my ho pak museli hledat. Taky potrefená příhoda, již si za jistím popularitu spíš v záporném slova smyslu, jak jsem si nechťa lehla na noc do toho onoho. Měla bych se zmínit o Lakovi, co se stal četní,

kem a o Jaróch kovi, o tom, jak jsme hrávali v Mis-
trine na mostě a jak jsme poňoršili elektrosvitácký
autobus. A což teprv u Kotelníka na hodech, a na
všech možných svících a na vinobraní...
Ale, nepíšu knihu, a tak musím leccos vypustit, a
snad mý to všichni pamětníci odpustí.

A tak příště se už dostaneme mezi pravé a ne-
falšované trempíře a sestava se začne ruzrustat o
takové borce, jako je Buffalo, s nímž oslavíme
24 narozeniny a Jope, což byl tankrát ještě velmi
tichý a nesmělý choch. / přímo jinoch /

Ahoj

Bohoušek

Co si nechávám zdát

Znám jednu louku, na které snír pokaždé stej-
ný sen. Stačí zavřít oči a vedle mne stojí hnědý
kuň. Je bez sedla, hlavu má skloněnou, jen pod mo-
jí dlaní cítím jeho tep. Vyšvihnu se na něj a letí-
me trýskem po té louce, hríve a vlasy vlají ve vě-
tru, všechno kolem splyne v jednu barevnou skvrnu,
v jeden závratný trysek. Zhlédnu totem a stáj,
mihne se cip lesa a lehce zastavíme na stejném mí-
tě. Jsem udýchaná a hledím koně po rozšířených
nozdrách. Nezlob se, už musím jít příště zas zav-
řít oči a projedeme se. Kuň lehce pdklusá, já si
hodím bágl na záda a šlapu tou loukou nahoru.
/ Tak tohle všechno si nechávám zdát, když při-
cházím zespoda od Cimburka k Vrševě. Zkus to taky
muj kuň je hodný a miluje trysek /

Tereza

Tvé boty

nejsou boty jako boty
Znám ale jeden docela
zvláštní druh.
Ať jsou to kecky nebo pohory,
botasky nebo odřená kanady
na tom nezáleží.
Ale jedno mají společné.
Jsou to boty, který pamatují
všechny ty puchajře a pot
mokro a mráz.
Jsou to boty toulevý.
A ty boty obouvají s radostí všichni,
jeť srdce táhne dál.
Ať kluci nebo holky.
To je úplně jedno

VI

Vy všichni kolem mě
co se na mě třeba
jen usmíváte
Vy všichni mí kamerádi
ani možné nevíte
čím mi jste
že bez vás
by nic nemělo smysl

Smíšek /Plzeň/

V minulém čísle jsme otiskli reportáž týkající se problematiky trampského dorostu. Na adresu redakce přišlo několik dopisů /je zajímavé že tenhle problém bývá dosti často předmětem rozhovoru, ale jen málo z Vás našlo odvahu nám napsat a nebo že by to byl problém, který se nás netýká?/ z nichž vybíráme.

A ještě pár řádek k tomu, co mne zaujalo nejvíce: k ohlasu na Trampský dorost.

Kovbojičkové vždycky byli a budou. Pomy začínající tramp a kovbojiček se velmi těžko rozlišují, protože vypadají a - leckdy se chovají stejně. Tramp se vyvíjí časem a leckdy z celých začínajících party, vyrážejících náhodně, zůstane po dýku letech jen jeden "pravý" tramp. V té party se chová - podle zákonů party - každý tak, jak táhne vůdce party, tj. vzor. Až pozděj někdo třeba náhodně pozná, že ta hospoda není všechno a že se dá jít do lesa jinak, než se jen vyspat. To ale není závislé na znalosti "starých vžitých zásad" - protože většinu kovbojičku je mužeš dát přecít stokrát a bude jim to jedno, spíš se ti vysmějou. To záleží především na povaze toho kterého člověka. Já sem čet v jedné úvaze o trampingu - jsou lidé, kteří na "to mají" a druzí, kteří i kdyby chtěli, trampí nikdy nebudou protože prostě nejsou z toho. S tím souhlasím a mám podobné zkušenosti. Otiskování "trampských zákonů" je podle mne blbost - co trampská party, co kraj, to individualita. To hlavní bylo vyjádřeno už v jedné z odpovědí - kamarádký vztah, čistota ohně /i na tom jsem slyšel a zažil různé názory!/ lesní klid a slušné vystupování/ale na to snad nemusím být tramp, abych slušně vystupoval? Co víc? Nemá cenu se o tom rozepisovat nějak obšírně. Kromě toho je sporné už samo otiskování

V Tuláku - předpokládám, že časopis dostanou do ruky jen spolehliví a tudíž dobří trampové, pro které je podobná věc nesením vody do řeky - a těm, kteří by snad mohli potřebovat, se to stejně před oči nedostane. Nehledě už na to, že jezdíme ven proto, abychom se tam cítili "svobodní" a těžko se bude ten komu to neseší, řídit nějakým, byť i nepsaným zákonem / konečně řídíme se všemi těmi oficiálními? / Takže to zase bude záležet jen ty, kteří podobné věci dodržují i bez článku v tisku. Tolik tedy já.

Houla

Tolik tedy Houla, a co vy ostatní - nebo je to problém který se nás netýká

redakce

....

Po obloze s kočičí lehkostí
běží nebeští poníci
táhnouc za sebou
kočáry z hvězd.
Pozoruješ je ...
a sníš.

snažíš se naskočit
Člověče

pozor

brže zemské gravitace :

Mont

NOČNÍ NÁVŠTĚVA

Rob se požíval ke kamnu. Pak vstal a přiložil do nich několik kousku čerstvého sarkového dřeva. Kamna špatně táhla, vyhrnulo se z nich plně štiplavého a nedýchateľného dýmu. Fredy přiskočil ke dveřím a dokorán je otevřel. Za chvíli je zavřel a posadil se ostatním chlapcům doprostřed srubu.

"Tak co zshrajeme?"

"Třeba Vlak", navrhl Bobr a začal bráket oblíbenou písničku, k níž se přidali i další dvě kytary. Rob zaglechl zvenku nějaké hlasy. Potichu vyšel ven. Před srubem stáli dva chlapci.

"Ahoj", řekl jeden z nich, "Já sem Dětel."

"A já Péro"

"Ahoóóój kulciii, já jsem Rob. Proč, probaba, nejdete dovnitř?"

"Vždyť už jdeme", řekl Péro a začal ze sebe oklepávat snih. Spolu s nimi se do srubu varhнула porádná dávka zimy. Postavili si usérny do rohu a boty si dali sušit ke kamnu.

"Máte hlad? Tamhle si vemte něco k jídlu", řekl Luky a ukázal klukům k velkému špalku, který sloužil jako stůl, a na něm se rozkládalo jídlo. Dětel s Pérem byli porádně vyhladovělí. Chňapli po pulce bochníku, přelomili si ho a každý si ještě vzal kus salámu. Pak se posadili ke klukům. Dětel vytáhl flétnu a přiděl se ke kytarě.

Kluci šli spát asi ve čtyři hodiny ráno. Rob se ještě požíval na oheň a přiložil, což bylo provázeno dalšími bílými právely příšerně páchnoucího kouře.

"Co tam nakládáš, vždyť se udusíme", nemítl Luky a skrčil se ve svém spacáku do úplně malinkého klubička. Rob raději ještě chvíli otevřel dveře a vyvětral. Roztáhl si spacák u stolu - nikde jinde už nenašel volné místo. Chvilku poslouchal Bobrovo chrápání, ale pak ho celodení únava zmohla také.

"Budííííííííí, vztávat ospalci, já už mám dávno po rozevíčce a vy si tady klidně chrápete", zakřičel Fredy.

"Jó, ty a po rozevíčce! Tak to byl nejfórovstější fór, který jsem za celé tři dni, co jsme ta-

dy, zaslechl", řekl Luky a smál se ospalému Fredymu, kterému čouhala ze spacáku jenom hlava a jedna ruka.

"Kluců, fakt vstávat, uklízí se. Nestihneme to!" přimísil se do debaty Rob a první vylezl z teplého spacáku.

"Jé, nevíte, kam jsem dal usárnu? Vždyť ji nemůžu najít", namítal Rob a nešťastně chodil po arubu.

"Kam sis ji dal, tam ji máš", odsekl mu Fredy.

"Ale to není možné, spal jsem vedle ní. A teď tu není," namítal Rob.

"Robe, já nemám maskáč," řekl Luky. "Tady jsem si ho včera vešel."

"Kdo si bral večer moje kanady? Nikde tady nejsou!", řekl Bober a marně hledal svoje boty. "Včem budu chodit?" Rob hleděl na místa, kde spali ti kluci.

Zustal tu po noci jenom prázdný igelit. Kam se vůbec poděli? Pěchali někde? Vždyť nic neříkali.

Včera se mu zdáli strašně prima, pak proč..... Copak to mohli udělat? Matně vzpomínal, jak vlastně vypadali. Ve světle svíčky toho moc vidět nebylo, jeden byl vyšší, černovlasý a vousatý, druhý byl kudrnatý blondák.

Kluci uklidili ve srubu a odcházeli z místa, kam jezdili moc rádi, trošku smutní. Konežli ani kanady, ani maskáč, ani usárnu.

Liba

Člověk zůstává mladý,
dokud je ještě schopen učit se,
získávat nové vlastnosti
a snášet odlišné názory ostatních

Ebner - Eschenbachová

Trampské písničky 1.

TOMMY - Wabi Deněk

Měsíc říj 82

Tommy a Lugene

Drni Drni

1. Tommy, můj drahej To-mmy jak jsi to jek
 Tommy, můj drahej To-mmy rád jsi mně měl

Emi Drni

2. Zvolej, já za-vo-lej z té vel-ky děl-ky
 z vel-ky mě za-vo-lej a ty hro-zný a vel-ky, Tommy
 můj, Tommy můj sešel-á-á co mi tě u-tá-á-á, dělá

- Tommy můj drahej Tommy děláš frak-lík,
 plácáš budou i štrnky aš ho budu dělá
 že chceš jo za mně kšif my přeh;
 rnat se mi jš rnat se mi ep u vtom brání
 Tommy můj prosím tě rnat se a nara,
 vždyť já ty stěstem umírám.
- Tommy můj drahej Tommy ut dím, rád u ti touj Tommy nebudem
 Nevěřím jo nevěřím ty zpráve lžij, slyším ho a drží Tommy jo štrj.
 Tommy můj prosím tě naposledy, zasnij plánek moč.

vdaví - TO Ztracená řeka-Pardubice

Jesenn

...Sucht listia, plahočičse pokolenie nepadených listia, pozerat do diaľav sa odlietajúcim hejnom divokých husí, pričom stále viac a viac cítiť nezadržateľný príchod zimy. Aj keď príroda sa zdá byť pustá, možno práve toto obdobie je najkrajšie obdobie roka, v ktorom sa celá príroda ukladá na dlhý zimný spánok.

To však neznamená, že tým život v prírode končí. I naďalej je počuť šum potokov, či občasný spev vtákov. I zver si tvrdými, ale čestnými súbojmi volí nových pánov, ktorí im umožnia lepšie prežiť blížiacu sa zimu. Nie je zriedkavosťou počuť za skorých rán vzdálené ručanie jelena, alebo prenikavý škrek sojky.

A preto, ako môže mať niekto výhrady voči tomuto obdobiu, veď to je mohutný tlkot krídiel odlietajúcich vtákov, šum priarzejúcich potokov, šuchot padajúcich listia.....

Červík

Mláďďi není období života,
ale duševní stav.

Gosto

To, co způsobuje stárnutí
není věk, ale opuštění ideálu.

Světla

Wabi Ryvola:

Nikdo nemohl

samozřejmě ani náhodou tvrdit, v tom dřevném roce 1967, co všechno, jak, proč, kelik, na co, do čeho a podobně.

U kolébky stál Jiří Šogvald, Kapitán Kid / že jsem ho tu nějak neviděl? / a spousta jiných. POK

Nemohl tušit nikdo, že v roce 1982 bude v Praze Opus prodávat bílé ramenové tašky s hrubého plátna s lakotnickým nápisem P O R T A. / Jan tak mimochodem - kdo máte českou usádku z Opusu, tak vlastně nosíte plánek s rosněry její úžury /.

Nikdo nic netušil a hlavně nevěděl.

Setužili Rangers, že z nich budou flaveli. Setužil Pavel Brunel, že budou řadáci. Dr. Jiří Tichá te ani ve snách nemohl tušit, že Spirituál Kvintet se spojí s brontosaury, kteří tenkrát ještě nevěděli, že brontosauri vymřeli. Myšlín, že ani Marko Černák netušil, že stáť se může lacos.

... že a vidíte. Stalo se.

P O R T A má svůj šestnáctý ročník, odehrává se v e velké přírodní amfiteátru, dokonce kvůli němu snížili cenové skupiny v místních občerstvovacích stanicích.

Tenkrát samozřejmě nemohl nikdo tušit, jakým směrem se bude ubírat ta oblast hudby, které se dnes už nikdo neodvážá přisuzovat nějaké křesťanky, protože zaslouží umělec Karel Gott zpívá ve stylu country, Marek Eben městský folklór intelektuálního ražení a každý zpívá tak, jak to cítí.

Jde o to, že Porta byla založena jako festival trampské písně. A já nějak té trampské písně moc nevidím hlavně neslyším.

Že by se z jiné části sládeče stali festivalové trampové, kteří jezdí od podniku k podniku /protože dneška už, tyhle záležitosti ob-

sáhnou všech padesát dva týdnů, weekendu v roce, a vytvořili tak novou sociální skupinu?

Co já totiž vím, tak poutě sem měl rád jenom v utlém chlepeckém věku, kdy ještě turecký med byl se helér a tři koruny mě na tu pouť stačily.

Od té doby nějak věci dostaly hrozný kalup. Ti ba je to tím, že dneška už je přírody opravdu po-

mánu, a tak si ji tiahla zpusobom šetríme. Nebo
se sami v lese bojíme.
Já vás nejak nevím.

.....

V poslední době jsme si zvykli nějak víc slyšet naříkání nad tím, že tramping upadá s lidmi jednou roční na festival než ven. Známe argumenty pro i proti. A pak jsem v letošním Portýru č.1 našel článek od Wabiho. Že by to přece nebylo jenom plané naříkání? Něco na tom asi bude. CO VY NA TO??? Napište, co si o tom myslíte. Dejte se Wabiui vyprovokovat a počíte se s námi o své názory a zkušenosti...

Kivi

Keštiaci

V zaprášenej uličke čakali na svitanie.
V zaprášenej uličke hľadeli na seba.
V zaprášenej uličke sa tlačili ľudia
bez mena
V páťose pochybností bolo cítiť štvanicu,
v tichučkej melodráme bogkávali uličku.
V roztrhanom rozkaze ranajších fráz, rezili
falošné správy.
V zaprášenej uličke, v mestách bez mena,
v rovnakom rýme bezmenná premena,
vláčili na dušiach svoje bremena.
V zaprášenej uličke na seba si ľahli,
dusili sa, pretože kradli,
svoje bremena.

teo

Otlak

udržení pořádku ve shromáždění každý jeho účastník je povinen dbát pořádkových pokynů. Shromáždění musí být předem oznámeno příslušnému O N V, které může vydat obecné povolení, nebo smí zakročit: jestliže a/ nebylo povoleno

b/ nebylo hlášeno

c/ jeho průběh nebo změření

může narušit důležité zahraniční zájmy státu, d/ jeho konání je v rozporu se

zákonem nebo jinak by ohrozilo veřejný pořádek. ONV pak smí shromáždění buď zakázat /na základě správního rozhodnutí na podkladě správního řízení/ nebo rozpustit /tj. opatření na místě samém, ať se koná shromáždění po předchozím ohlášení nebo bez něho tj. např. spontánní manifestace ap. / V žádosti na ONV je třeba uvést organizátora, program a přibližný počet účastníků.

/Při posuzování toho, do jaké míry je potlač pro-
ti státním zájmům, mají orgány téměř neomezené mož-
nosti, neboť pojmy veřejného pořádku, morálky apod.
nejdou přesně specifikovány a mohou být různé vy-
kládány./

Pozvánka,

Stává se, že počta nedoručí zvedlo na nějakou akci, případně nedojdou dopisy nebo je podezření, že by-
ly otvírány.

Charta OSN, čl. 12 /totožný s HRP čl. 17, 1.2. /:
Nikdo nesmí být vystaven svévolnému zasa-
hování do soukromého života, do rodiny, do-
mova nebo korespondence, ani útoku na svou
čest a pověst. Každý má právo na zákonnou
ochranu proti takovým zásahům a útoku.

Trestní řád, §239: 1.Kdo umyslně poruší, tajemství
a/ uzavřeného listu nebo jiné písemnosti
zasílaných poštou nebo jiným dopravním
zařízením, nebo
b/ zprávy podané telefonem, telegramem
nebo jiným takovým veřejným zařízením, bu-
de potrestán odnětím svobody až na šest měsíců,
nebo nápravným opatřením.

Zásah do listovního tajemství je oprávněný jen: podle Trestního řádu - § 86: Zadržení zásilek
1. je-li k objasnění skutečností závažných pro trestní řízení nutno zjistit obsah nedoručených telegramů, dopisů nebo jiných zásilek, které pocházejí od obviněného nebo jsou pro něho určeny.
2! V případě, že bylo zahájeno trestní řízení pro trestní čin...

u níž je důvodné podezření, že jí byl spáchán trestní čin nebo že s takovým činem souvisí...

3. Bez nařízení uvedeného v odst. 1. a 2. může být doprava zásilky pozdržena na příkaz vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu nebo i Sboru národní bezpečnosti, avšak jen tehdy, nelze-li tohoto nařízení předem dosáhnout a věc nesnese odkladu. Nedojde-li poště nebo podniku provádějícímu přepravu zásilek v takovém případě do tří dnů nařízení předsedy senátu, prokurátora, vyšetřovatele nebo vyhled. orgánu, aby mu byly zásilky vydány, nesmí pošta nebo podnik dopravu zásilek dále zdržovat.

§ 87: Otevření zásilek

1. Zásilku vydanou podle § 86 odst. 1. anebo 2. smí otevřít jen předseda senátu a v případě v přípravném řízení prokurátor, vyšetřovatel nebo vyhled. orgán; vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán potřebuje k otevření předchozí souhlas prokurát.

2. Otevřená zásilka se odevzdá adresátovi, a není-li jeho pobyt znám, některému z jeho rodinných příslušníků, jinak se zásilka vrátí odesílateli...

Opatření před odjezdem

Zcela nezákonné je jednání SNB, jestliže předvolá /příp. navštíví/ někoho proto, aby

- podepsal prohlášení, že na určitou akci nepojede
- nepojede na žádný potlach
- nevyjede v určenou dobu vůbec ven
- předem oznámí, jaké akce se chce zúčastnit, příp. kde se koná /označováno jako pomoc či spolupráce/
- osada musí žádat nejprve příslušné VB o povolení uspořádat oheň dříve než odešle žádost na

co - kde - jak - co - kde - jak - co - kde - jak -

V úterý 8.6. se sešlo 120 kamarádů z Hodonína aby strávilo příjemný večer písní Wabiho Danke. Výborná neformální atmosféra a Wabiho nové, ale i staré, písně písně, byly odměnou všem co přišli.

Trempové a kamarádi z Hodonína nechtějí stát stranou veřejného dění. Stalo se dobrým zvykem, že ti, co jezdí ven pracují s mládeží. Letos Hodonínci zajišťují 5 vlastních letních táborů a na mnoha dalších se podílí. Nejinak je tomu i v ostatních místech našeho kraje. Napr. TJ Vršaticka letos pořádá již druhý tábor pro děti ze svého města. Pomozte nám v zajímavém nápadě. Chtěli bychom demonstrovat sílu současného trempingu v mládežnickém hnutí. A proto chceme zjistit, kde všude pracují ti, co jezdí ven s mládeží /pionýr TOM svazem, ČSTV/ myslíme si, že to není špatný nápad a stojí za to zjistit pár informací. Pište o svých oddílech, o své práci a činnosti. Tešíme se na informace. Vše posílejte na adresu redakce, vaše příspěvky odevzdáme kamarádům z Hodonína.

Kamarádi z T.O. Černá Puma uskutečnili další ročník přechodu přes Bílé Karpaty

Proběhla brigáda na rodiném hnízdě Emi a Tonyho

V Chřibech vzplál zakládající oheň T.O. Svobodný zálesák.

3.9. byl zapálen na moravsko slovenském poměsí oheň bratrství.

Na pomoc Fovážskému hradu byla uskutečněna 2.9. trampská brigáda.

Jessi pořádal brigádu na Bačovně

Společně na oslavu narozenin kamarádu z TO Zátoka
a Manitaba byl zapálen oheň na Dunaji

V Partizánském zahořel oheň přátelství. Pořádali
kamarádi z TO Dakota a TO Rajka.

18.9. byl zapálen 1. výroční oheň TO Bratrství
Čambiku.

V tutéž dobu vzplál v Novém 4. výroční oheň
TO Toulavý Spáči

Prosba redakce, kamarádi posílejte včas potvrzení
příjmu Tuláka a zároveň přikládejte dvoukrokovou
známku. Vše posílejte na adresu vašeho distributo-
ra! Dekujeme.

Ahoj při čtení pátého čísla

Redakce

Mont, Cvrček, Mateo